

sedaj, pošten in špottljiv, smo že zadnjič pisali. Da drugim suhost zavida je umevno, da nikdo ne mora biti tako lepi in debeli kakor so obč. dojenčki (kakor kozji našopan meh). Pesem pa, ako jo želi mu postrežemo, samo pove naj, pod kakšnim grbom, pod kozlovim ali polzevim; kaj-ne, kafehaverz krojač od Oženka? M. Kotnik-a, šol. nač. in cerk. ključ. je naš resnični dopis strahovito razburil. Takoj se je oborožil z starom na garbo puško, djal pesa na konopec ter hajd nemrit pred solčnim vzhodom nad Rogina, rekoč, ako ne prekličesh, kaj „Štajerc“ o meni piše, jaz bodem sodnijsko postopal; misleč ako bode oborožen kot divjak, se ga bo dotičnik vstrašil, da mu pada srce v hlače, kot njemu pri šolski seji. O ubogo seme, od baharije zmotil se je! Ker ni počakal da bi bil vse slišal, mu povemo še to resnico. Tak je obrekljivec, kdor pošteno ljudstvo tatvine dolži, kakor je storil ta lepi M. Kotnik; Kristavskih peči rejence, v Podjisk poslal je svojo Tišlerjevo župco v sosedno farno za laži raznašati. Plačilo od cerkvenih sedežev omenimo pa to, kedor se hliniti zna ključarjem temu ga koj ukažeta prepisati, vboga vdova pa, ko ste jej na grd način sedež vzeli, si ga je sedaj mogla zopet po dražbenemu potu pridobiti, je li ni takšne pravice osel iz mavhe zgubil? Kar se tiče šole, bilo je 34 podpisov, torej že nad polovico starišev, da so prosili, naj se v spomlad začenje za novince šola; to ste odbili, toraj zahtevamo odložitve mandata! Kakor se sliši, si želi tudi županski stolec; ako res to tako izpade, smemo reči, da Razbor bi imel najbolj „fajn“ župana, iftenfes bo že držal kakor se je pri osem tednov vojaške službe navadil in kimal tudi bode. Kar že naprej čestitamo, imeli bomo svojeja sodnijskega postopača...

Sv. Janž na D. p. Dne 12. t. m. se je priredilo tukaj veselico požarne brambe, ki se je v vsakem oziru dobro obnesla. Podpisani se torej zahvaljuje vsem, ki so pripomogli h temu dobremu izidu; posebej pa cenjenim gg. trgovcem iz Ptujia in Maribora, kateri so se izkazali s tem, da so blagohotno darovali dobitke za srečolov. — Rošnja, 19. II. 1911. — Vinko Fras, načelnik požarne brambe.

Mestinjce. Dragi „Štajerc“! V zadnji štev. „Slov. Gospodarja“ se je hvalilo na vse mogoče načine Sladkogorske fare „Marijine družbenice“; in nas kot farani Sladkogorski se je na nesramni način napadalo, češ da je naša vas Mestinjce od „Štajerca“ okužena... Pa je imel dotični dopisunec prav, da je okužena; pa od nas „Štajercijancev“ ne; pač pa od „Marijinih“ družabnic. Ali je to zborovanje „Marijino“, če se pozno v noč v krčmi pri kuhanem vinu zboruje in s fanti kratkočasi, da se potem res čisto okužijo in kugo k nami v vas prinesejo; pa pred ko še v našo vas iz Sladkogore pride, je že pripravljena za te „okužene“ Marijine družabnice posebna gnojnica tik ceste pri nekdanji družabnici iz Požarske vasi, da res potem vsa od „Slov. Gospodarja“ omenjena kuga pri tistem kopališču ostane. Mestincani.

Slovenji Gradec. V nedeljo dne 19. t. m. je imela naša kmetijska podružnica v uradu okrajnega zastopa svoj občni zbor. Zatem je predaval gospod Vičanski Škerlec od Velike nedelje iz ormoškega okraja o splošnem razmerju gospodarskega poklica v kmetovanju. Najpopred nam je razložil kmetijske napake od strani starokopitnežev, kako se greši v kmetiskem stanu pri gospodarjenju, in sicer: 1. Ako se zanemari branje gospodarskih časopisov in strokovnih knjig. 2. Ako se po strani gleda novotarijo, ki služi le kmetu do gospodarskega napredka; 3. Naj bi se kmetu vendar odprle oči, da bi se posluževal gospodarskega predavanja. 5. Kako koristno za kmeta kaže, obiskovati gospodarske tečaje. 6. Naj bi imeli kmeti tudi tovariše iz učenih oseb. 7. Da kaže tudi prav dobro kmetu si delati prijatelje iz bogatejših tovarišev, kar je bilo veselje poslušati. 9. Da je koristno in prepotrebno kmetu biti član kmetijske družbe in 10. Naj svoje sinove pošiljamo v poljedeljske šole kateri bi naj po dovršeni študiji ostali doma na posestvu, delali sebi v korist in drugim v zgled kar so se priučili, kar smo s klici živijo navdušeno na znanje vzeli. Potem nas je gospod Škerlec podučil kako in s katerimi sredstvi je mogoče kmetu svoje pridelke zboljšati, in o zboljšanju ravninskih travnikov ter o napravi novih brežnih travnikov. Za to velevažno predavanje se je izrekla gosp. predavatelju najprijaznejša zahvala in sklenili smo, da se po Škerlečevem navodilu radi ravnamo, kar nam dosedaj še ni znano bilo. Ker nam je s prav poljudnimi besedami gosp. Škerlec natanko razložil zgoraj navedene točke, je naša splošna želja, da nas g. Škerlec zopet v kratkem obišče. Za te lepe nauke se mu še enkrat spoštljivo zahvaljujemo.

Vurberg. Kmet Juntez iz Krčevina srečal je šintarja, ki je prišel po opravlku. Vzel je klobuk z glave, ponižno pozdravil in pričel sledeči razgovor: Juntez: Dobro jutro, častivredni gospod! — Šintar: Bog daj! Kaj novega, očka? — Junt.: E, nič novega, vse pri starem; pa vendar prosim, niste li Vi vozili tistega Cvetka v bolnišnico, kar sem bral zadnjič v „Štajercu“? — Šint.: Pač! Kaj pa je? — Junt.: Čudim se, da je v naši pobožni občini kaj takega mogoče! — Šint.: Kaj je to kaj hudega? Saj sem že vozil večje gospode kot je bil Cvetko. — Junt.: To že; pa ste ga baje mrtvega na cesto pripeljali. To se glasi, kak bi ga Vi zadavili med potjo. — Šint.: Kaj takega bi pa vendar ne mogel človeku storiti; sicer pa tudi ni treba bilo, ker se je poprej ubil. — Junt.: Kako to? Saj ga niste metali? — Šint.: Kako morate kaj takega vprašati, Juntez? Kaj niste iz Krčevina doma? Metalo je namreč voz po krčevinskih klanich od ene stene v drugo, da se je pri tem revež ubil! — Junt.: A tako! To bilo bi pa mogoče. Saj se tudi jaz ne upam peljati, če sem že prisiljen včasih napreči, ampak se rajši za „repico“ držim. — Šint.: Kaj takega se ne vidi v celem okraju

kak v Krčevini! — Junt.: Občina, mora šparati, da bodo imeli sedajni gospodarniki, Bog jim daj pokoj, za penzijo, ki so jo dali; Šint.: Tota pač nede, saj pravijo, da že dolgo ni bilo zastop eno šapo na občinske denarje državnega posestva; jih bo znal že bolje obrniti. Mogoče tudi, Duha, vaše krasne ceste kaj odpade. — Junt.: Dne na Ker če se pripeljejo gospodje od zastopa, ali. Ali potem je po njih, tak kakor s Cvetkom, metovalci je vse fuč! — Šint.: Jaz že ne vozim zborov svinje več po Krčevinah, kajpada dav pod v Rajši za vsikdar z Bogom, Juntez! — Junt.: Presneti šintar, zdaj pa gre. (Gledajoč za njim, moti Kedo nam bo pomagal, če ne okrajni odbor, da moj Bog! Kaj boš pa ti ubogi Juntez, kigurjena, tukaj posestvo? Najboljše, rečeš tudi: „Za tebe pt Vurberg“!

Podova. (Z a h v a l a.) Gospod Vinko Bepetal, grajšček v Račjah je podaril prostovoljni požarni brambi Podove 100 K. Tudi je imenovani gospod prepustil brezplačno stavbeni prostovoljni požarnobrambno uto. Za to se mu tem pa ga nje izreka najiskrenejša zahvala. — Vodstvo nadaljeva požarne brambe Podove, dne 18./2. 1911. kri. Jože Pauman, načelnik.

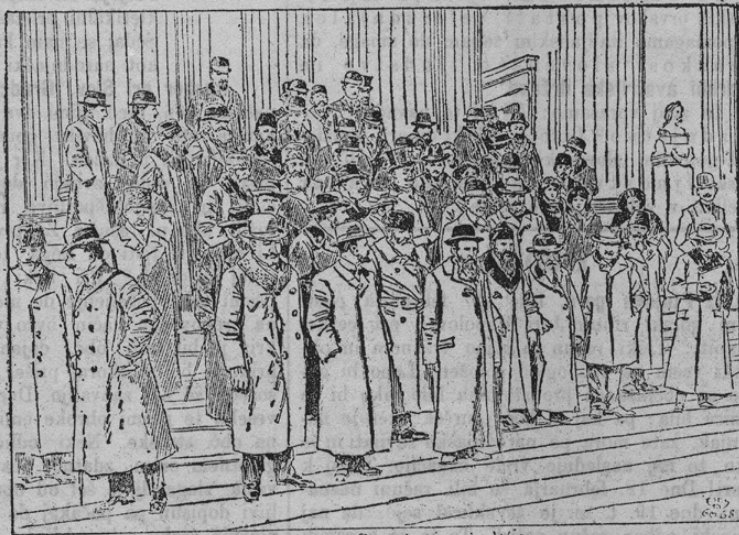
Iz Sesterž. Sedaj šele ljudi spoznajo, praviti važnosti so dobre ceste. Vedno se sliši: „Pusti daj zdravje gospodom sedanega okrajnega seji stopa v Ptuj! Posebno pa želi ljudstvo ujskanjam načelniku Ornigu za njih trud najlepših usrošnjam Le eno prošnjo še imamo v našem kraju, b s pov spada slovensko-bistriškem okraju; tisteg, se i limo prositi, da bi blagovolil napraviti Moazen za breg, ker tisti košček ovira celi promet iz Ladovolji Studenic in Poličan, ker od istih strani da se bo celo dravsko polje steljo, drva, apno, pre. Ta deske ter drugi stavbeni les. Omenjeni braj opa še ne meri 1 kilometer, ali vendar celi prošilo: silno ovira. Zato prosimo in zopet prosimo, bistrski okrajni zastop, da se ta košček am. Z napraviti da, ker tudi tem gospodom ljudstvo hvaležno!

Kathreiner Kneippova sladna kava

služi zaradi svojih nedosežnih vrlin vsak dan na milijone ljudem. Edina prava družinska kava! Po ceni in zdrava.

Judovska demonstracija.

Kakor znano, se je v naši zbornici sklenilo postaviti, ki je male judovske trgovce z žganjem v Galiciji hudo prizadela, ker jim vzame t. zv. proprinacijske pravice. Judi pa hočejo imeti pravico, da smejo galjsko ljudstvo i zanaprej s svojim fuzlom zastrupiti. Tudi jih je prišlo okroglo 3000 na Dunaj, kjer so pod vodstvom judovskih poslancev napravili veliko demonstracijo pred državnim zborom. Tudi pri cesarju so baje prošnjo vložili. Naša slika kaže to veliko judovsko priredbo. Spredej vidimo nekaj poslancev, zadaj pa Jude tudi deloma v svojih kaftanah in dolgih bradah.

Die galizische Schänker-Deputation in Wien.

Naš shod v Konjicah.

Za konjiški okraj naša stranka še ni imela zborovanja priredila. Ze zaradi tega smo mi da shod, ki se je vršil preteklo nedeljo dne t. m. popolne v veliki dvorani Urbana gostilne v Konjicah, ne bode posebno obiskan. K temu pride še dejstvo, da je v nedeljo v konjiškem okraju grozni vihar je napravil mnogo škode in obdržal marsikoga zlasti iz oddaljenejših okrajev doma, v kljub temu je bil naš shod naravnost neokovano mnogobrojno obiskan. Ne samo da bila precej velika dvorana natlačeno polna, je mnogo ljudstva tudi na hodniku in na nicalah, ker račun v dvorani več prostora. Po malem računano bilo je 400 oseb naravnost prišli.

Med od grozovite bolezni najhušje prizadete karade spada predmestje Fudsiadjan pri mestu Karbinu. Naša slika kaže to predmestje. Vlada je pustila celo predmestje požgati, ker drugače ni bilo moč kugo omejiti. Od 40000 prebivalcev tega predmestja jih živi danes komaj še 5000; vse druge je kuga pokončala. Kar je v Fudsiadjanu še živega, zapadlo bode brez rešitve smrti. Na cestah so celi kupi mrlčov. Polozaj je naravnost neprikljni.